

SAŽETAK

Uredništvo

Evangelizator poput Marije.

Str.1

Formativni put

Oratorijsko Poslanje: *Pedagogija radosti.*

Str.3

Nazaret. Božja obitelj

1. Nazaret: tijelo, kuća, hram.

Str.4

Skromno i najuzvišenije stvorenje

Na hodočašću s Marijom, učiteljicom integralne ekologije

2. Kraljica svega stvorenog.

Str.6

Obiteljski dohađaji

- ADMA Primaria – Duhovne vježbe 2023: “U svijetu, ali ne od svijeta”.

Str.7

- Brazil – V. Sastanak pokrajinskih vijeća ADMA-e Brazil.

Str.8

- SDM 2023 - Neka se neizmijerna milost prelijeva.

Str.9

- Čile - 120 godina Udruženja Marije Pomoćnice u La Sereni.

Str.10

- IX Kongres Marije Pomoćnice 2024: *otvoreni upis.*

Str.10

UREDNIŠTVO

EVANGELIZATORI POPUT MARIJE

Dragi prijatelji ADMA-e,

U Katoličkoj crkvi mjesec listopad je posvećen prije svega ponovnom buđenju zajedničkog misionarskog Duha u svim vjernicima. Tijekom ovog mjeseca, nazvanog “**Mjesec misija**”, misionarska aktivnost se pojačava. Crkva poziva kršćane diljem svijeta da postanu svjesni svoje zajedničke odgovornosti za evangelizaciju svijeta. U tu svrhu potiče sve vjernike da budu misionari, informirajući ih o misijama u svijetu, njihovim potrebama te važnosti i hitnosti aktivnog sudjelovanja.

Crkva ima pet glavnih ciljeva: obznaniti misionarsko djelovanje Crkve; osigurati da su vjernici razumjeli važnost misija u današnjem svijetu; poticati misionarski žar svih vjernika i promicati misionarska zvanja; promicati duhovnu misionarsku suradnju kroz molitvu i prinos žrtve za misije i misionare diljem svijeta i konačno promicati materijalnu misionarsku suradnju tj. pronalaziti financijsku potporu misijama.

Pretposljednja nedjelja u mjesecu listopadu, proglašena “Svjetskim danom misija”, vrhunac je mjeseca. Taj se dan u svim mjesnim Crkvama slavi kao svetkovina katoličanstva i sveopće solidarnosti.

Papa Pio XI bio je pokretačka snaga Svjetskog dana misija. Izabran za papu 1922. godine, pokazao je svoju osjetljivost za misije koju je i pokazao na

blagdan Pedesetnice iste godine, kada je prekinuo svoju propovijed, te u tišini procirkulirao među kardinalima, biskupima, svećenicima i vjernicima u bazilici svetog Petra u Rimu, postavši tako i sam

sakupljač milostinje u korist misija. Na zahtjev članova Papinskog misijskog društva, Pio XI je 14. travnja 1926. proglasio **SVJETSKIM DANOM MISIJA**.

Prije nekoliko mjeseci papa Franjo započeo je novi ciklus kateheza posvećenih aktualnoj i odlučujućoj temi kršćanskog života: **strasti za evangelizacijom, odnosno apostolskim žarom**.

To je važna dimenzija Crkve: zajednica Isusovih učenika je stvorena apostolski, misionarski, nije utemeljena nasilno i nasrtljivo i od samih početaka to i vidimo te smo pozvani: biti misionari, apostoli, evangelizirati. Zajednicu Isusovih učenika Duh Sveti oblikuje "izlaskom", tako da se ne zatvara u sebe, već je ekstrovertirana, zaraznim svjedočanstvom o Isusu, orijentirana da zrači njegovim svjetlom do kraja zemlje.

Ali, može se dogoditi, a ponekad se i dogodi, da se apostolski žar, želja da se dođe do drugih s Radosnom viješću evanđelja, smanjuje, postaje mlaka. Ponekad se čini zasjenjena, mi kršćani ulazimo u sebe i ne mislimo na druge. Ali kad kršćanski život izgubi iz vida evangelizaciju, navještanje, on se razboli, zatvori se u sebe, atrofira. Bez apostolskog žara, vjera vene. Poslanje je, s druge strane, kisik kršćanskog života: okrepljuje ga i čisti (Opća audijencija, 11. siječnja 2023).

Na tom putu evangelizacije ugledajmo se na Mariju. Prisjećamo se da je papa Pavao VI. u svojoj apostolskoj pobudnici "Evangelii Nuntiandi" **proglasio Mariju "Zvijezdom evangelizacije"**.

"Ujutro Pedesetnice Marija je vodila svoju molitvu na početku evangelizacije pod utjecajem Duha Svetoga. Neka ona bude zvijezda uvijek obnovljene evangelizacije koju Crkva, poslušna Gospodinovoj zapovijedi, mora promicati i provoditi, osobito u ovim teškim vremenima, ali vremenima punim nade" (Pavao VI., EN 82).

Pavao VI nam govori da je Marija bila prva osoba koja je evangelizirana, jer kada je pristala biti majka Isusa, Sina Božjega, prva je otvorila svoje srce i pozdravila Radosnu vijest spasenja koju je Isus donio svijetu. Ujedno, Marija je bila osoba koja je zaista živjela Evanđelje. **Marija je najviše ostvarenje Isusova evanđelja. Marija je stoga "zvijezda evangelizacije"**, jer nas svojim primjerom poziva da prihvatimo poruku spasenja u svoj život; stalno nam ponavlja rečenicu koju je jednom prilikom izgovorila u Kani Galilejskoj i koja je omogućila Isusovo prvo čudo, znak njegova božanstva: **"Što god vam rekne, učinite"** (Iv, 2,5). Ove Marijine riječi sažimaju njezino poslanje u Crkvi i kod nas. Marija, Majka Isusova i Majka naša milosrdna, Majka cijele Crkve, pastira i vjernika, prva i najvjernija učenica i sljedbenica Isusa i njegove poruke ljubavi, neprestano nas podsjeća na potrebu da **"činimo ono što nam Isus govori"**, da živimo kako nas je Isus učio svojom riječju i životom, da Evanđelje, Radosna vijest na svijetu bude živa i djelotvorna.

Kako danas možemo 'evangelizirati'? Marija, zvijezda evangelizacije, poziva sve nas koji vjerujemo u uskrslog Krista i nastojimo ga slijediti, da ljubimo Boga iznad svega, dajući mu prvo mjesto u srcu i u našem životu; da se s pouzdanjem predamo njegovoj Providnosti punoj ljubavi; ljubiti svoju braću i sestre kao što nas je Isus ljubio i nastavlja ljubiti; da od srca oprostimo uvrede koje su nam učinjene i tražimo oprost za one koje činimo drugima; da životu pristupamo s radošću i entuzijazmom, s vjerom i nadom; da se neustrašivo i nepopustljivo borimo protiv zla i grijeha koji nas progone; biti svjetlo svijeta i sol zemlje; biti siromašan duhom, odvojen od svega što na bilo koji način znači ropstvo i otuđenost od Boga; biti ponizni i jednostavni kao djeca; biti samilostan i milosrdan; imati čisto srca i um; ljubiti istinu, živjeti u njoj i hrabro je naviještati; biti odlučan raditi na uspostavljanju pravde u svijetu; i graditi mir svakodnevnim djelovanjem.

Divno je evangelizirati poput Marije u ovom mjesecu listopada, Marijinom mjesecu. Molimo krunicu na nakanu evangelizacije cijele Crkve. Neka nam molitva bude pomoć da obnovimo svoj poziv evangelizatora.

Renato Valera,
 Predsjednik ADMA Valdocco.

Alejandro Guevara,
 Duhovni animator ADMA Valdocco.

FORMATIVNI PUT

ORATORIJSKO POSLANJE: PEDAGOGIJA RADOSTI

Temeljna je značajka oratorijanskog poslanja pedagogija radosti i slavlja. To je nosiva dimenzija don Boscovog preventivnog sustava koji će u brojnim vjerskim obljetnicama u godini donijeti priliku da djeci pruži mogućnost duboko udahnuti radost vjere. Don Bosco je znao s entuzijazmom uključiti zajednicu mladih iz oratorija u pripremu događanja, kazališnih predstava, domjenaka koji omogućuju odmak od umora svakodnevnih dužnosti, jačaju talente dječaka za glazbu, glumu, gimnastiku te usmjeruju svoju maštu u smjeru pozitivne kreativnosti.

Uvijek je u pitanju smisao života, u kojem se uistinu ima čemu radovati, nešto slaviti, netko zbog koga vrijedi slaviti.

Iskustvo "dvorišta" svojstveno je spontanom okruženju u kojem se stvaraju i oblikuju prijateljstvo i povjerenje. U "dvorištu", shvaćenom kao pedagogija vedrine i slavlja, vrijednosti i stav povjerenja ostvaruju se na autentičan i prijateljski način. To je prikladno mjesto za brigu o svakom dječaku/mladiću, za malu riječ u uhu, gdje odnos odgajatelja i mladih pobjeđuje formalizam vezan uz druge strukture, okruženja i uloge. U tom smislu, iskustvo "dvorišta" je poziv da izađemo iz naših formalnih struktura, iz zidova u kojima radimo, da svako mjesto gdje mladi djeluju bude bogato okruženje za obrazovne i pastoralne aktivnosti.

Kroz igralište smo, dakle, istinski bliski mladim ljudima koje želimo upoznati. Salezijanska karizma ne bježi, ne odvaja se od svijeta, nego se smješta točno u srce svijeta, u skladu s izborom Sina Božjega koji je, vršeći volju svoga Oca, došao nastaniti se među nama, bez straha, sa strahopoštovanjem, s velikom željom za susretom s Isusom koji nam dolazi kao jedan od nas.

Zato je don Bosco znalac u stvaranju snažne veze između rekreacije na igralištu i slavlja u liturgiji. U odlomku iz *'Uspomena iz oratorija'*, opisujući živost tipičnog dana među dječacima, don Bosco kaže: *"Koristio sam tu ugodnu razonodu da svojim učenicima usadim misli o vjeri, o pohađanju svetih sakramenata."* U svom poznatom Pismu iz Rima iz 1884., on naprotiv, iznosi vrlo tijesan odnos između "bezvoljnosti"

rekreacije i "hladnoće" u pristupu sakramentima. U oratorijском poslanju koje mu otkriveno kroz san, igralište i crkva, igra i liturgija, zdrava rekreacija i milosni život tijesno su povezani, kao dva neodvojiva elementa jedinstvene pedagogije.

Odgajna konkretnost

Poziv i poslanje nije samo biti supružnik i roditelj nego i nečije dijete. Ponuditi život i poziv od samog početka širi horizont, izbjegavajući tjesnace orijentacije prema mogućim izborima. To su plodovi: oni sazrijevaju, umjesto da padnu na tlo još nezreli ili istrunu na granama i to samo ako je biljka zdrava, s dobro razvijenim korijenjem i snažnom stabljikom. Odgajati djecu da žive život kao poziv znači posvijestiti im temeljnu istinu: nitko ne odlučuje doći na svijet: čovjek je pozvan na postojanje. A prvi autor ovog poziva nije ni tata ni mama nego Bog. Bog je onaj koji poziva; On ljubi neograničeno, On sve zna, On želi dobro, On to zna i On to može; život, čak i usred neizbježnih suprotnosti, postaje neiscrpna potraga za tom voljom punom ljubavi i pristajanje na nju, kako u malim tako i u velikim stvarima. Doista, više nema malih ni velikih stvari. Budući da je velik Gospodin koji traži, to postaje naš odgovor. Prava veličina je vjernost Onome koji poziva. Objektu Njegovog zahtjeva ne pridaje se veća ili manja važnost.

Zvanje je povezano s našim izborom.

Izbor koji nije nimalo demokratski, već je rezultat suverenog promišljanja; sklonost koja se ne temelji na zaslugama nego na pobožnosti prema ništavnosti koja je u izabranoj osobi; naklonost prema običnim ljudima - siromašnim neukim seljacima, kao u slučaju

Ivana Bosca - a ne prema najboljima, izražena ne zbog privilegija, već zbog poslanja, u kojem je čak i ishod Njegov. **Izorno poslanje tjera na slobodno davanje onoga što smo besplatno i primili. Živjeti život kao dar.** Izbor koji ne umanjuje predanost nego je povećava. Izbor povećava odgovornost.

Suprotno od izbora je očekivanje.

Sve je zbog mene; činim kako mi se prohtije; zanima me samo ono što mi dođe pod ruku. Pretenzija: živjeti po hirovima; i da svaki hir bude zadovoljen.

Siguran način da postanete podmukla, zarazna osoba. Neuspjeh.

Život kao ambicija i pretenzija: krhkost i ružnoća. Život kao poziv i poslanje: ljepota i čvrstoća.

don Enrico Stasi - SDB

⁽¹⁾ ODJEL ZA PASTORAL SALEZIJANSKIH MLADIH, *Salezijanski pastoral mladih. Referentni okvir, SDB, Rim 2014., 131.*

NAZARET. BOŽJA OBITELJ

1. NAZARET: TIJELO, KUĆA, HRAM

Započnimo ovaj "vođeni obilazak" u Nazaretskoj kući polazeći od općeg, ali značajnog razmatranja u vezi s "kućom". Razmatranje je sljedeće: *postoji duboka sličnost između Božjeg srca, Marijina tijela i zidova hrama!* Svo troje, unatoč očitij različitosti, ostvaruju ideju "doma" kao *točke dobrodošlice i polazišta*, mjesta stanovanja i rada, mjesta odakle se odlazi i kojem se vraća. To je otajstvo Boga, koji je sam po sebi Ljubav i naš Stvoritelj, *te nas stoga prima u sebe i razlikuje od sebe* da bi nas privukao u zajedništvo sa sobom. Tako je i u otajstvu svake majke, koja nas *nosi u svojoj utrobi da nas donese na svijet*: njezinoj smo majčinskoj skrbi povjereni da se naučimo pouzdanju. Tako je i s otajstvom hrama, *u kojem zastajemo u Božjoj prisutnosti kako bismo zračili Njegovom slavom*, u kojem prekidamo svoje svakodnevne aktivnosti kako bismo mu se vratili utješeni i preobraženi. *A tako je i s otajstvom Marije, koja je u Utjelovljenju doista bila "kuća Božja", Kovčeg Saveza, prvo Svetohranište u povijesti*: u njoj je Sin Božji našao prebivalište u svijetu da postane Otkupitelj svijeta.

Pričest

Stvarnost "doma" aludira na temeljni zakon ljubavi, koji je uvijek zajedništvo i jedinstvenost svakog pojedinca. I zapravo, prava ljubav uvijek zahtijeva privrženost i poštovanje, pravu blizinu i pravu distancu, ravnotežu između privrženosti i odvojenosti, sposobnost imanja i odricanja, želju za stvaranjem veza među ljudima i brigu za promicanje slobode. U tom smislu ono što ugrožava ljubav nije samo manjak ljubavi,

nego i višak ljubavi, koji unatoč najboljim namjerama ne potiče slobodu, ne sazrijeva je, ne otvara joj nove horizonte. Kad izostane dašak slobode, ljubav više nije pripadanje nego posjedovanje, a kada izostane veza privrženosti, sloboda ne zna kamo bi ili ne nalazi snagu. Naprotiv, sazrijeti u ljubavi znači **znati ostati kod kuće, ali i znati otići**: drugim riječima prevladati iskušenje zatvaranja i imati hrabrosti otvoriti se, tj. držati se podalje od dvostrukog rizika da ne potonemo u tisuću strahova ili da umnožavamo besmislena iskustva.

Pogledajmo Isusa: upravo u odricanju od svoga života i odvojenosti od svojih učenika ostvario je veću ljubav i život koji pobjeđuje smrt: za sebe, za njih i za sve. Poslušajmo kako se obraća apostolima uoči svoje muke: *„No kažem vam istinu: bolje je za vas da ja odem: jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama; ako pak odem, poslat ću ga k vama.“* (Iv. 16, 7). Govori o rastanku, ali i o nasljeđu, o vremenu pustoši, ali u perspektivi veće utjehe!

I onda pogledajmo Mariju, koja je postala naša majka upravo iščekivanjem, a potom gubitkom

vlastitog sina, prolazeći od *Fiat* (budi volja tvoja) do *Stabat* (prisutnosti pod križem), od radosnog rođenja u Betlehemu, kada je u Njoj Riječ Tijelom postala, do bolnog rođenja Golgote, gdje je Riječ bila razapeta.

I pogledajmo sveca poput don Bosca, kojeg je voljela mama Margareta, ali ga je vrlo mladog poslala na rad izvan kuće: unatoč tome što je ostao bez oca, neshvaćen od svog brata Antuna i lišen pomoći don Calossa, svog učitelja, ipak je uspio dobiti mudrost odgojne ljubavi u uvjerenju da "nije dovoljno voljeti, nego je potrebno da osoba, posebno mlada osoba, prepozna da je voljena", jer će samo tako naslijediti ljubav i sposobnost zauzvat voljeti. Uspješan odgojno-obrazovni rad nije toliko u zaštiti i poučavanju, davanju stvari i savjeta, nego u samodarivanju, svjedočenju i praćenju. **Obiteljske veze služe za primanje života, učenje životu i slanje u život, a ne za gomilanje stvari i njihovo držanje pod ključem.**

Primanje života, davanje života.

Dakle, ukratko, ovdje je ono što bismo mogli nazvati "pravilom doma": **imati dom znači primiti život i naučiti živjeti, graditi nove domove i stvarati novi život.** Odavde možemo izvesti barem tri smjera za dijalog ljubavi s Bogom, u obitelji, u zajednici.

1. U našem odnosu s Bogom trebamo uzeti u obzir da Bog nije nedostižni vrh niti ugodno utočište: u Isusu je Bog dao svoj život nama i želi da i mi dajemo svoj život drugima. To znači da se ne **može vjerovati u Boga koji je život i odustati od življenja vlastitog života**: imati vjeru znači pouzdati se u Boga i donositi hrabre odluke. A griješiti, čak i prije nego što pogriješimo, znači bojati se biti u krivu, jer u strahu vreba nepovjerenje u Božju dobrotu i darove koje nam je dao, to je iskrivljena slika Božje osude i iskrivljena slika o sebi: kao da Božji sud nije sud milosrđa, ili kao da je nemoguće biti dobar, a da već nisi savršen. Odricanje od života zbog oholosti i straha paralizira život, zato Evanđelje jasno govori: „*Ne će svaki koji mi govori: Gospode! Gospode! ući u Kraljevstvo nebesko; no koji čini po volji oca mojega koji je na nebesima.*“ pravi je učenik Kraljevstva (Mt. 7, 21). Prema tome, nije dovoljno poznavati istinu već samo *“tko čini istinu, dolazi k svjetlosti”* (Iv. 3, 21). Tako je istina da će se *“Doista, onomu tko ima dat će se i obilovat će, a onomu tko nema oduzet će se i ono što ima.”* (Mt. 13, 12). Stoga se treba iskreno zapitati: kakva je kvaliteta

moje molitve, moga dijaloga s Bogom? Znam li se ponizno pouzdati u Njega i hrabro izložiti svoj život djelima ljubavi? Znam li skupiti srce i rasporediti snagu, predati se i posvetiti?

2. U međugeneracijskom odnosu, ključno je danas u odgoju djece **dati povjerenje i zahtijevati odgovornost**, odričući se posebno zaštitničkih stavova, te s uvjerenjem ponuditi odraslim osobama **svjedočanstvo vitalne želje i ljubavi za životom** koja generira nove odnose i nova djela, koja učvršćuju prijateljske odnose i umnažaju inicijative solidarnosti. Jad je ukoliko, s druge strane, uništiti se radi djece ili ih sputavati pretjeranim pravilima i brigom.

3. U odnosima zajednice, iskustvo hrama, u kojem se prima Božja ljubav da bi se živjela i zračila tom istom ljubavlju, **zahtijeva da se nikada ne razdvajaju zajedništvo i poslanje, kršćanski identitet i predanje svijetu.** To je autoritativna i strastvena naznaka pape Franje u njegovom prekrasnom apostolskom pismu o radosti evanđelja.

U njemu papa objašnjava da Crkva, u svim svojim oblicima, kako najintimnijim tako i najjavnijim, nikada ne smije izgubiti svoju misijsku intonaciju: *“intimnost Crkve s Isusom je putujuća intimnost, a zajedništvo je zapravo misijsko zajedništvo... reforma strukture, koja zahtijeva pastoralno obraćenje, može se razumjeti samo u ovom smislu: učiniti da svi postanu još više misionarima... Cilj procesa uključivanja nije primarno biti crkvena organizacija, nego misionarski san da dopremo do svakoga”* (EG 23, 27, 31).

don Roberto Carelli – SDB

SKROMNO I NAJUZVIŠENIJE STVORENJE

Na hodočašću s Marijom, učiteljicom integralne ekologije

2. KRALJICA SVEGA STVORENOG

Nakon što je opisao Marijinu majčinsku brigu za Isusa i sva stvorenja, u broju 241 enciklike **Laudato Si**, Papa nas poziva da usmjerimo pogled na njezino sadašnje stanje: **“Ona živi s Isusom potpuno preobraženim i sva stvorenja pjevaju o njegovoj ljepoti. [...] Uzdignuta na nebo, ona je Majka i Kraljica svega stvorenog. U njegovom proslavljenom tijelu, zajedno s uskrsnim Kristom, dio stvaranja dosega je svu puninu svoje ljepote”**.

U svojoj katehezi od 23. srpnja 1997. papa Ivan Pavao II. dobro je objasnio značenje popularne navike zazivanja Marije kao kraljice. To je vrlo drevni zaziv, koji vjerojatno datira iz petog stoljeća, kada je Efeški sabor proglasio Mariju **“Majkom Božjom”**, a kršćanski narod osjetio potrebu uzvisiti je iznad svih stvorenja, prepoznajući tako njezino izvanredno dostojanstvo i ulogu zagovornice u životu svakog vjernika i cijelog svijeta.

Drugi vatikanski koncil, nakon što je podsjetio na Uznesenje Djevice “u nebesku slavu u tijelu i duši”, također je naziva kraljicom i objašnjava da ju je Gospodin **“uzvisio kao Kraljicu svemira, kako bi bila potpuni suobličena sa svojim Sinom, Gospodarom vladara (usp. Otk 19,16) i pobjednikom nad grijehom i smrti”** (Lumen gentium 59). Koncilski tekst stoga se odnosi na encikliku Pija XII., Ad coeli Reginam, koja podsjeća da Marijino kraljevanje nema nikakve veze samo s otajstvom utjelovljenja, to jest s tim što je ona Majka Božja, već i s njezinom prisutnošću podno križa, gdje su prvi kršćani prepoznali u njoj Novu Evu, koja tajanstveno sudjeluje zajedno s Kristom Novim Adamom u otkupljenju čovječanstva.

Kristovo kraljevanje, naime, od kojeg Marijino kraljevanje ovisi i potječe, nije samo zbog toga što je on Sin Božji: upravo je u svršetku Uskrsa, naime, svako stvorenje rekapitulirano u Kristu i on potpuno postaje njegova glava. Zato Markovo Evanđelje potvrđuje da je na dan Uzašašća Gospodin Isus **“uznesen na nebo i sjeo zdesna**

Bogu” (Mk. 16, 19). **“Sjediti zdesna Bogu”**, biblijskim jezikom, znači dijeliti Božje kraljevstvo u odnosu na stvoreni svemir.

Međutim, u uskrsnom Kristovu tijelu i u proslavljenom Marijinu tijelu krunu ne primaju samo Sin i Majka u svojoj individualnosti. To je cijela kreacija koja već i još ne doseže puninu svoje ljepote. Nisu li svi elementi stvaranja, zapravo, nekako zatvoreni i sabrani upravo u živom tijelu ljudskog bića? Voda, koja čini 60% nje, zemlja, kojom se hrani i koja ostaje u njoj u obliku, na primjer, minerala; vatra, odnosno toplina ili bolje rečeno energija koja proizvodi i koja je održava na životu; konačno zrak, odnosno dah, dah koji, prema Knjizi Postanka, čovjek dijeli s Bogom (Post 1, 7). U proslavljenim tijelima Sina i Majke, dakle, djelić stvaranja već u potpunosti prebiva u Božjoj slavi, predviđajući sudbinu koja čeka cijelo stvorenje.

Marijino kraljevanje, naravno, ni na koji način nije zamjena za njezino majčinstvo! Naprotiv: Marijino majčinstvo, njezino nastojanje da se brine, definira i dubinski karakterizira njezin naziv kraljice. Upravo kao Kraljica svega stvorenog, Marija ima moć brinuti se za sva stvorenja, bez iznimke. U tom smislu, u već citiranoj enciklici Pio XII. napisao je: **“Imajući majčinsku naklonost prema nama i brinući se za naše spasenje, ona proširuje svoju brižnost na cijeli ljudski rod. Uspostavljena od Gospodina kao Kraljica neba i zemlje, uzdignuta iznad svih zborova anđela i čitave nebeske hijerarhije svetaca, sjedeći zdesna svoga jedinorođenog Sina, našeg Gospodina Isusa Krista, Ona s velikom sigurnošću dobiva ono što traži svojim majčinskim molitvama; ono što traži to i nalazi i ne može se propustiti.”**

Ako, dakle, i danas, u našem svakodnevnom životu možemo iskusiti Marijinu prisutnost punu ljubavi i majčinsku brigu, to je posljedica njezina Uzašašća na nebo i njezina sudjelovanja u slavi Uskrsloga Krista, koju su vjernici uvijek izražavali kroz metaforu kraljevanja i krune. Drugim riječima: upravo prisno zajedništvo s Bogom Ocem, Sinom i Duhom čini Mariju Kraljicom svemira i to isto zajedništvo omogućuje joj da intervenira u živote muškaraca i žena svih vremena. **»Preuzeta u nebesku slavu, Marija se potpuno posvećuje djelu spasenja kako bi svakom**

Skromno i najuzvišenije stvorenje

živom čovjeku prenijela sreću koja joj je udijeljena. Ona je Kraljica koja daje sve što posjeduje, dijeleći prije svega u Kristov život i ljubav” (Ivan Pavao II).

Nebesko slavljenje Majke Božje anticipira evanđelist Luka u prilici susreta Marije i njezine rođakinje Elizabete (Lk. 1, 39-56). Fragment drevne homilije koja se pripisuje Origenu (III. godine nove ere), komentira riječi koje je Elizabeta uputila Mariji ovako: *“Ja sam ta koja je trebala doći k tebi, jer ti si blagoslovljena iznad svih žena, ti si majka moga Gospodina, ti si moja Gospa”*. Prijelaz s izraza *“majka moga Gospodina”* na *“moja Gospa”* predviđa ono što će nekoliko stoljeća kasnije snažno proglasiti sveti Ivan Damaščanin, koji Mariju naziva *“Vladaricom”*: *“Kada je postala majka Stvoritelja, postala je uistinu vladarica svih stvorenja”*.

Proročanstvo možda eksplicitnije od kraljevskog slavljenja Marije nalazi se između redaka himne Veliča, koju evanđelist Luka pripisuje samoj Mariji. Pjesma, naime, započinje svečanim naviještanjem onoga što je Bog već učinio Mariji, a to je što: *“pogleda na neznatnost službenice svoje”*. Kasnije, nekoliko stihova kasnije, Marija potvrđuje da je to tipičan način Božjeg djelovanja, koji spušta moćnike sa svojih prijestolja kako bi uzdigao ponizne. Marija je, dakle, upravo kao *“ponizni sluga”* predodređena da bude uzdignuta. I stvarno će biti, zahvaljujući konačnoj pobjedi nad zlom i smrti djeteta koje nosi u utrobi.

Možda je iz tog razloga Botticelli, u sjajnom tondu pod nazivom **Madonna del Magnificat**, spojio dvije misterije stvarajući jedinstvenu scenu: Marija ispisuje pjesmu Veliča na knjizi koju podržavaju dva anđela. Njezina ruka je vođena rukom djeteta, koje sjedi u njezinom naručju, dok mu druga dva anđela stavljaju krunu na glavu.

Nije li Božji način djelovanja koji je Marija opjevala u svom *“Veliča”* također upisan, kao njegov zakon, u središte stvaranja? Čak i ako je potrebno strpljenje stoljeća da bi se to prepoznalo, na zemlji ne vlada zakon jačega, već zakon izmjene godišnjih doba, zakon izmjene života i smrti, u kontinuiranom preokretu sudbine. Svima nam je, s druge strane, predodređeno da umremo, a čak nas ni obećanje budućeg uskrsnuća ne može sačuvati od te sudbine.

Molimo Mariju zamilost da sagledamo stvari i povijest stvaranja prema logici iz *“Veliča”*. Prepoznavanje našeg siromaštva i otvaranje djelovanju Boga koji preokreće sudbinu moćnika i poniznih, zapravo, temeljni je korak ako želimo postati istinski Božji suradnici za dobro naše braće i sestara i Kuće te također predstavlja bitan trenutak u tom procesu koji papa Franjo ukazuje svim muškarcima i ženama dobre volje izrazom *“ekološko obraćenje”*.

Sestra Linda Pocher – FMA

OBITELJSKI DOHAĐAJI

ADMA Primaria – Duhovne vježbe 2023: *“U svijetu, ali ne od svijeta”*

Veliki dar Marije Pomoćnice kršćana. **Bile su to ljetne duhovne vježbe za obitelji u kojima je sudjelovalo oko 500 ljudi**, podijeljenih u 5 smjena, uz pratnju don Alejandra Guevare Rodrigueza, don Roberta Carellija, don Enrica Stasija, don Pierluigija Cameronija, sestre Lucrecie Uribe i sestre Marilene Balcet. Dragocjena prilika koja je okupila djecu, mlade i odrasle, u komplementarnosti poziva, da rastu u prijateljstvu, posvete dulje vrijeme u prisnosti s Bogom i *“dovedu stvari u red”* u svojim životima, ponovno otkrivajući ljepotu veze između supružnika, dopuštajući da ih *“zagrije”* Isusova ljubav u euharistijskom klanjanju,

obnavljajući povjerenje Mariji u krunici.

Obiteljski dohđaji

Tema dana, **“U svijetu, ali ne i od svijeta”**, inspirirana je Pobudnicom Vrhovnog poglavara o laičkoj dimenziji obitelji Don Bosca, a posebno se osvrnula na “Pismo Diognetu”, biseru kršćanske antike, preporučenom u samoj Pobudnici. **Imali smo priliku produbiti i ponovno pokrenuti ulogu kršćanina kao “soli zemlje”, “svjetla svijeta” i “kvasca u tijestu”, slijedeći don Boscovu želju da rastemo kao dobri kršćani i pošteni građani, stanovnici svijeta i građani neba, učeći od njega da svoj pogled usmjerimo na nevidljive stvari.**

Na kraju Vježbi, puni zahvalnosti za tu mogućnost da se “napunimo” tijelom i duhom, krećemo u novu godinu zajedničkog putovanja!

Evo nekoliko rezonancija na kraju duhovnih vježbi:

Pracharbon je mjesto milosti i milosrđa. Milost slušanja Božje riječi i tisuću skrivenih milosti koje se primaju neočekivano i nesvjesno. To je mjesto milosrđa, a milosrđe su vrata kroz koja Bog prolazi. Ostanite u meni i ja u vama jer bez mene ne možete učiniti ništa. Gospodine, povećaj našu vjeru.

Povratak u Pracharbon, ovaj put nakon nekoliko godina, već je bila milost i veliki dar. Pracharbon je povlašteni trenutak za ponovno pokretanje sebe, para, obitelji i ponovnog povjeravanja svega u ruke Isusa i Marije. To je oaza u kojoj možemo utažiti žeđ

i pronaći onu novu vodu koju samo Bog može dati, da nas uvijek podsjeća da smo njegovi, a ne od svijeta.

Evo me Isuse pred tobom, željan više nego jučer biti onakav kakvim me ti želiš, ponizan više nego jučer znajući da smo glinene posude u kojima si sakrio blago, slobodan više nego jučer od vidljivih stvari da mogu usmjeriti svoj pogled na ono nevidljivo.

Lijepo je biti s Isusom, biti obasjan njegovim snažnim svjetlom kao što se dogodilo Petru na dan Preobraženja. Biti zajedno, razgovarati, moliti i razmišljati baš kao i trojica apostola pred Isusom na dan njegova preobraženja, ispunjava srce radošću i daje spokoj.

Riječima pape Franje pokušat ćemo donijeti ove tri akcije u dolinu svakodnevnog života: “sjajite, slušajte i ne bojte se”.

Neka se svaka grana koja donosi plodove obrezuje, tako da može donijeti više ploda ... Ostanite u meni i ja u vama. Ovaj nas je kamp natjerao da uvidimo potrebu da preusmjerimo svoje živote, počevši ponovno moliti zajedno i vratimo par u središte. Gospodin nas je natjerao da shvatimo da prije nego što nam pokaže naum koji ima za nas, moramo dovesti naš odnos u red. Od srca zahvaljujem svima koji su nam bili bliski.

Brazil – V. Sastanak pokrajinskih vijeća ADMA-e Brazil

São Paulo, Brazil - srpanj 2023. - Udruženje Marije Pomoćnice (ADMA), koje je osnovao sam sveti Ivan Bosco, slavila je od 28. do 30. srpnja u centru “UNISAL Pio XI” u Sao Paulu, peti susret provincijskih vijeća brazilskih ADMA-a. Događaj koji je koordinirao nacionalni delegat don Sérgio Lúcio Costa, salezijanac iz Manausa, okupio je 19 sudionika, članova i animatora vijeća ADMA-e sljedećih provincija: São Paulo, Porto Alegre, Belo Horizonte, Campo Grande i Manaus. Bile su prisutne i tri Kćeri Marije Pomoćnice iz Sao Paola, Recifea i Minasa Gerais, koje se pridružuju salezijancima kako bi animirale ADMA-u.

Svrha sastanka bila je oživjeti salezijansku duhovnost, ojačati pouku o propisima i predložiti zajedničke korake. Istaknuta je tema razumijevanja

ADMA-e u Salezijanskoj obitelji i nastavka Don Boscove karizmatične duhovnosti.

Don Justo Piccinini, SDB, provincijal Brazila-Sao Paula i predstavnik Konferencije provincijala Brazila

(CISBRASIL), predvodio je početnu euharistiju susreta i potaknuo sve da nastave marijanski apostolat, tako drag don Boscu. Don Alejandro Guevara, svjetski duhovni animator ADMA-e, također je poslao svoju poruku ohrabrenja, kao i sestra

Lucrecia Uribe, svjetska izaslanica FMA. **Sastanak je protekao u ozračju bratstva, a završio je nakanom Brazila da značajno sudjeluje na Međunarodnom kongresu Marije pomoćnice u Fátimi u Portugalu, u kolovozu 2024.**

SDM 2023 - Neka se neizmijerna milost prelijeva

Iskustvo sveopće crkve mladih ADMA-e je zaključilo:

Ovog ljeta odazvali su se pozivu pape Franje da se sastanu s njim u Campo da Graça u Lisabonu, povodom XXXVII Svjetskog dana mladih. "Zaključeno", međutim, nije najbolji izraz za opisivanje ovog iskustva. Prošla su već dva tjedna od povratka u zemlju Savojsku, a more fotografija, videozapisa i poruka, nastalih nebrojenim susretima milosti doživljenih u tih samo devet dana, govori o nečemu što je još življe nego ikada.

Ali to ne čudi: kažu da se to događa kada uzmete Mariju kao primjer života i poput nje **"ustanete i odete brzo"** u nepoznatu zemlju, prema milijun i pol braće i sestara koji viču "Ovo je Papina mladež!". Sve cvjeta i oživljava; događa se da na kraju zajedno plešete, svirate i molite; pjevati (u podzemnoj željeznici), spavati (malo), jesti (što god pronađeš) i razmjenjivati narukvice i medalje s onom brazilskom sestrom koja ti priđe jer ti je na leđima pročitala "ADMA"; događa se da taj izraz, taj glagol "ustati" također poprima značenje "uskrsnuti", **"probuditi se u život"**.

Otišli nas je dvadeset i četvero, dvanaest djevojaka i dvanaest mladića, u pratnji dvoje voditelja, među kojima je bio i don Alejandro – duhovni animator ADMA-e širom svijeta. Otišlo je nas dvadeset i četvero, a vratili smo se umnoženi od sreće. Neki su se već poznavali, drugi su bili novi u grupi i svaki je pristupio ovom iskustvu s različitim motivom, s odredištem u umu i osobnim križem u srcu, prepoznajući u svakom od njih isti poziv da se uključe, da dopuste da budu izazvani i da brzo ustanu. "Brzo" smo naučili ustati ujutro i navečer mijenjati ruksake. "U žurbi" smo prešli ulice Lisabona kako bismo došli do mjesta Križnog puta i mjesta bdijenja s Papom. "U žurbi" smo se zaljubili u Lisabon i braću i sestre koje smo tamo sreli, otkrivajući vezu iskreniju od one na društvenim mrežama: povezanost koja proizlazi iz susreta, dijeljenja, ljubavi i služenja.

Lisabon u našim srcima više nikada neće biti samo Lisabon, već stalni poziv da "ustanemo i krenemo brzo" kako bismo ponovno otkrili onu Ljubav koja nas - kako kaže Papa - "čini svijetlima". Bit će to stalni podsjetnik da oponašamo onu žurbu – tipičnu za Mariju - **"onih koji su primili izvanredne darove od Gospodina i ne mogu ne podijeliti, ne dopustiti da se prelije neizmijerna milost koju su iskusili."**

Čile - 120 godina Udruženja Marije Pomoćnice u La Sereni

La Serena, Čile - srpanj 2023. - Udruženje Marije Pomoćnice (ADMA) iz La Serene s oduševljenjem je proslavilo 120. obljetnicu, istaknuvši se kao prvo Udruženje osnovano u Čileu kao nadbratovština, 1903. godine.

Tijekom slavlja odana je počast Mariji Pomoćnici kršćana i istaknuta je važnost njezine ljubavi i zaštite za svakog člana ADMA-e. Don Miguel Rojas, direktor prisutnosti u tom području, dobio je zahvalu na velikodušnoj potpori i olakšavanju realizacije projekata. Osim toga, don Andrés Morales odlikovan je za sudjelovanje u integraciji Udruženja u aktivnosti pastoralne obrazovne zajednice, dajući veću vidljivost zajednici. ADMA je također izrazila zahvalnost don Manuelu Fajardu, vijećniku skupine, čije je brižno i mudro vodstvo, nadahnuto Marijom Pomoćnicom, bilo neprocjenjivo na putu zajednice. Ova značajna prekretnica za ADMA-u iz La Serene potvrđuje svoju ulogu kvasca u društvu i okolišu, koji će, s obnovljenim osjećajem predanosti, nastaviti odražavati nasljeđe Marije Pomoćnice u Salezijanskoj obitelji, kroz njezine članove.

Dat ću ti
UČITELJICU
 IX Kongresa Marije Pomoćnice

Fatima 29. kolovoza - 1. rujna 2024. godine

Otvoreni upis!

www.mariaauxiliadora2024.pt

MOLIMO SVE DA NAM POŠALJU ČLANAK, FOTOGRAFIJU SA FORMACIJSKOG SUSRETA, KOMENTAR 24. MARIJINE POMOĆNICE, ODRŽANE VOLONTERSKE AKTIVNOSTI. Članak (.doc format, max. 1200 znakova bez razmaka) i maksimalno 2 fotografije (digitalni format .jpg i širine minimalno 1000 px) s naslovom i/ili kratkim opisom potrebno je poslati na adma@admadonbosco.org. U predmetu e-maila "Obiteljski događaji" iu tekstu potrebno je navesti podatke o autoru (ime, prezime, mjesto snimanja, Adma pripadnost, grad, država). Slanjem automatski ovlašćujete Admu za obradu, objavu, čak i djelomičnu, te objavu članka i fotografija u bilo kojem obliku. Slike mogu biti objavljene na web stranici www.admadonbosco.org, i/ili drugim Adma web stranicama zajedno s opisom prema odluci urednika.